

Indtægterne nu ligger i Papiere, hvis Værdi vi ikke kunne vurdere; thi saasnart der kommer en tydsk Sty eller en russisk Sty, eller hvor som helst et Uveir blæser fra, saa have de ingen Værdi, og saa ere Tractater ikke længere Tractater — det have vi før seet saa mange Exempler paa. Det havde altsaa været passende ved Siden af Forhandlingerne om Sundtølbens Afløsning tillige at have ordnet Sagen for Helsingørs Bedkommende, men det undlod man. Nu lige med Gæd, efterat saa Mange have yttret sig saa usfordeeligt om den Naade, hvorpaa Folk levede i Helsingør, den store Rigdom, der var der, og alt det, saa troede Regjeringen, at der ingen Fare var paa færde; thi det vil jeg indrømme, at man maaskee har ladet sig føre bag Lyset af saadanne løs Tale og Skrift; men det er i Virkeligheden saa, at Helsingørs Commune er sunket sammen og dens Grundeiere have tabt Halvdelen af deres Capitaler og trænge i høi Grad til en Hjælp, som jeg haaber, at den velvillige Regjering, der nu sidder tilroers, vil række Haanden til ved et Laan af Finantskassen, indtil en vis Burderingssum efter de nuværende Priser i de forskjellige Eiendomme i Helsingør, hvori der er aldeles betryggende Sikkerhed for Finantserne; — thi det er ikke muligt nu for Noget at skaffe en eneste Stilling tillaaens af private Penge, som for Tiden vel kunne være overflødige og rigelige nok, men som ikke ere til at faae; og der er saaledes virkelig Grund tilstede for Regjeringen — og jeg haaber ogsaa, at Landstinget vil dele denne Ansøelse — til at række Helsingør Haanden for at bringe idetmindste nogen Lindring; thi Lindring og Hjælp trænger Communen i og for sig til. Hjælpen kunde jo ogsaa ydes paa forskjellig Naade, og man kunde jo vel have valgt en anden Vej end den, som her er gaaet. Regjeringen kunde have sagt, at Grundeierne skulde være frie for Bygningsafgift, og at de andre Skattepligtige skulde have en vis nærmere fastsat Sum som den, der nu er bestemt i det første Forslag, 20,000 Rd. een Gang for alle. Naar Regjeringen saaledes havde fritaget Grundeierne for Bygningsafgift i en halv Snees Aar, saa vilde det have hjulpet betydeligt, saa havde Omsætningen af Eiendommene

ikke været saa vanskelig som nu; thi nu ere Eiendommene usælgelige. Men hvis den Plan, der er udkastet, skal føre hen til det Naal, hvortil der sigtes, saa flytter man Havnen fra Byen, istedetfor at man ved et andet Forslag kunde flytte Havnen til Byen. Det er nu en Sag, som Regjeringen har i sin Haand, og som jeg vil haabe, at den vil vide at udføre saaledes, at den har Væge og Staten Gavn af det Værk, der udføres. Forøvrigt behøver jeg ikke videre at oplyse den ærede Taler, der har omtalt denne Sag; thi han veed jo meget godt, at det, som er ansørt saavel af den ærede Indenrigsminister som af mig, beviser, at det er i Statens velforstaaede Interesse, at denne Udvildelse af Havnen skeer, og at disse Summer anvendes, og at det er i Statens velforstaaede Interesse at have Dispositioneret over den Havn, som engang maatte komme tilstede.

Norgaard: Ja, den sidste ærede Taler (Klir) gjør mig virkelig Uret, dersom han har opfattet mig saaledes, at jeg ikke vilde unde Helsingørs Commune noget af den foreslaaede Sum, som her er Tale om; thi det troer jeg ikke at have udtalt. Derimod gav den ærede Taler mig den meget vigtige Oplysning, som jeg takker ham meget for, og som jeg ikke har kunnet see af Underbilagene, at den Sum, hvormed her er Tale, er blot et Laan; og vil den ærede Landstingsmand til anden Behandling stille et Forslag, hvorved det bliver klart, at her kun er Tale om et blot Laan, saa troer jeg, at Sagen for de fleste Medlemmer vil stille sig noget anderledes, end den gjør for Tiden. Naar den ærede Landstingsmand talte saa meget om den store Fordeel, som det var for Staten at give disse Penge ud, saa skal jeg for mit Bedkommende ikke have det Mindste imod, at Helsingør overtager denne Entreprise med hele Fordelen. Naar den ærede Landstingsmand forøvrigt, tildeels støttende sig paa, hvad den ærede Indenrigsminister havde udtalt, spurgte mig, hvor de Communer vare, som skulde bidrage til dette Foretagendes Udførelse, som jeg omtalte, og sagde, at naar jeg saae det gjennem de rette Brillen, saa var der ingen saadanne Communer, da maa jeg gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa, at